

[Rager.]

end ellers. Jeg berørte det ved en finanslov-debat for et par år siden, men vil gerne høre ved det igen i dag.

Vi har jo en lov om pensionskasser, som blev til i midten af 30'erne, og den var vist ganske god dengang, bygget op på de forhold, der da eksisterede. Det, som var det afgørende for lovgivningsmagten da, var at sikre de pensionerede så godt som muligt, og det gjorde man ved at fastlægge, hvor de penge måtte anbringes, som skulle give de pågældende pensionen. Det så jo udmærket ud, og de pensionerede er 100 pct. sikre på at få i kroner og øre det, der er lovet dem; men de får det bare i nogle kroner og øre, hvis købeevne er langt mindre end ventet. Man kan godt sige, at de har lov til at føle sig snydt og bedraget, selvom det naturligvis ikke er rigtigt, at de er blevet det, af den grund, at for at man skal være snydt og bedraget, må der vel være end hensigt fra den side, der har lagt det hele tilrette, og det har der absolut ikke været fra den rigsdags side, der dengang vedtog loven.

Men jeg gør i hvert fald opmærksom på, at ønsker man at fremme pensioneringen i private selskaber, hvor man altså står overfor nogle mennesker, der frivilligt skal gå ind i den, må man vist se at finde andre veje. Jeg har for nogle år siden henstillet, at man bl. a. fik tilladelse til at anbringe en del af pengene i aktier og eventuelt i ejendomme, og jeg så, at skibsskibredere Lauritzen også har anbefalet, at en del kunne anbringes deri. Allerede dette ville være noget. Løvrigt er der jo andre måder, hvorpå man kan lave pensionsordninger eller støtteordninger; der er blot det — og det må vel være sådan — at efter at vi har fået loven om pensionskasser, er enhver anden løsning med hensyn til henlæggelse til pensionsordninger ikke skattefri. Hvis man ikke falder ind under pensionskasseloven, er henlæggelserne ikke skattefri, og mange gange ønsker et personale ikke at gå ind under den lov. Jeg synes selv, at nogle mennesker, som jeg — det var vist i 1939 — rådede til at lade være med at gøre det, blev rådet godt; de var nemlig ansat i et selskab, hvor der ikke var 50 personer, og følgen var, at de skulle købe en livrente i statsanstalten for livsforsikring. Hvis de havde gjort det, havde

de naturligvis i dag haft et vist beløb i kroner og øre, men i devaluerede kroner og øre. Nu har de fået det ordnet på anden vis, men således, at der har måttet betales fuld skat af alt, hvad der er henlagt. Dertil kommer, at landsskatteretten har givet tilkende, at selv ikke senere, når pengene måtte komme til udbetaling, vil der af de pågældende kunne påregnes skattefrihed.

I hvor høj grad dette vil blive ændret ved kommende skattelove og ligningslove, ved jeg ikke, men jeg har ønsket at pege på det for at sige, at man kan ikke vente, at det gode, som en pensionering er for private funktionærer, vil vokse i tilstrækkelig høj grad, så længe man kun tillader pengenes anbringelse i papirer, der vel giver 100 pct. sikkerhed for beløbenes nominelle værdi, men under vor inflationsperiode giver en meget devalueret pension. Man kan ikke vente at få privatpensioneringen sat rigtig i system igen, få den til rigtig at gribe om sig, hvis man ikke både skattemæssigt og på anden måde vil se mere velvilligt på de systemer, der eventuelt kan opbygges, og jeg henstiller til den højtærede handelsminister at overveje problemet.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Udvalget angående forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen og forslag til lov om ændring i lov om leje har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 14. december kl. 14 med følgende dagsorden: